סע"ש 12667-06-20

08 נובמבר 2021

לפני: כב' סגן הנשיא השופט צבי פרנקל
נציג ציבור (עובדים) מר איאד אחמד
נציג ציבור (מעסיקים) מר אמיר אילון

התובעת: **סטפני אסתר יוסף**
ע"י ב"כ: עו"ד אורית בשן

-

הנתבעת: **עיריית אשדוד מחלקה משפטית**
ע"י ב"כ: עו"ד נועה ברוק אזוגי

פסק דין

1. התובעת, עו"ד סטפני אסתר יוסף, עבדה אצל הנתבעת, עיריית אשדוד מיום 1.6.11 ועד להתפטרותה ביום 1.9.19. במהלך תקופה זו שהתה בחופשה ללא תשלום מ- 1/13 ועד 5/14. כשהתמחתה במשפטים ונבחנה בבחינות לשכת עורכי הדין. בתביעה זו היא עותרת לתשלום של 287,950 ₪ מאחר שלטענתה היא זכאית לשכר לפי דירוג המשפטנים.

טענת התובעת

2. כתב המינוי של התובעת הוא לתפקיד פקידת חשבונות באגף הגבייה. התובעת טוענת שלאחר הסמכתה כעורכת דין בחודש 6/15 ועד לסיום העסקתה ביום 31.8.19 הועסקה כעורכת דין/יועצת משפטית במחלקות שונות בעירייה ועל כן היא זכאית לקבל שכר על פי דירוג המשפטנים, ועתרה לקבלת תשלום בסך של 287,950 ₪ בגין הפרשי שכר כתפקידה כעורכת דין, לטענתה, וזכאית להפרשות לקרן הפנסיה בהתאם.
לטענתה מ6/15 היא הועסקה כיועצת משפטית תחום שילוט ושימור בתי עסק במחלקת עסקים בעירייה בכפיפות למנהל מחלקת העסקים, בתפקיד זה עו"ד צרויה, שהייתה סגנית היועמ"ש שהייתה אחראית על תחום זה בעבר חנכה אותה בתפקידה, ובמסגרת תפקידה היא טיפלה בהשגות שהגישו בעלי עסקים ופניות שהגיעו מעורכי דין בעניין הסכמי פשרה ושימשה עורכת דין לכל דבר ועניין.

התובעת טענה שמחודש 5/18 היא הועסקה כעורכת דין במחלקת אכיפה בעירייה בכפיפות למנהלת מחלקת האכיפה. תפקיד זה היה נחוץ לעירייה עקב התרחבות תחום כינוס הנכסים ואף הוצע לה לעבור לתפקיד זה ולאחר תקופת הניסיון נאמר לה שתיבחן האפשרות להעסיק אותה באמצעות מכרז (היא צירפה את סיכום הפגישה של מנהלת מחלקת האכיפה, גזבר העירייה ויועמ"ש העירייה מיום 30.4.18 כנספח א' לכתב התביעה). התובעת טענה שמחודש 5/18 חתמה על תביעות חוב כלפי נושים בעלי חוב לעירייה ומועצת העיר הסמיכה אותה לעשות כן. לטענתה, במשך כל תקופת העסקתה היא מילאה את תפקידה כנדרש על ידי הנתבעת על הצד הטוב ביותר, ביסודיות ומקצועיות לצד הבטחות חוזרות מצד העירייה שתדאג להסדרת תנאי השכר שלה בהתאם לתפקידה כעורכת דין.

העירייה נשאה בתשלומים השנתיים בגין דמי החבר של לשכת עורכי הדין ופוליסת אחריות מקצועית של התובעת. לטענתה, הובטח לה שתנאי העסקתה יוסדרו וישולם לה שכר על פי עבודתה כעורכת דין אך לא נעשה דבר והעירייה נצלה את כישוריה ויכולותיה כעורכת דין ועל כן עתרה לתשלום שכר חודשי בסך של 12,000 ₪ בגין תקופת עבודתה (בהפחתת השכר שקיבלה).

<u>טענת עיריית אשדוד</u>

3. העירייה טענה שאין כל בסיס עובדתי ומשפטי לדרישתה של התובעת מאחר שהיא מעולם לא זכתה במכרז לשמש בתפקיד עורכת דין או יועצת משפטית בלשכה המשפטית של העירייה אלא תפקידה היה פקידת גבייה ואין בעובדה שתוך כדי עבודתה הוסמכה לעסוק בעריכת דין כדי לשנות את הגדרת תפקידה ולזכות אותה בשכר של עורכת דין.

העירייה טענה שהתובעת פתחה בהליך זה לאחר שהעירייה דרשה ממנה לעמוד בתקופת צינון בהתאם להוראות חוק הוראות הציבור (הגבלות הפרישה) התשכ"ט – 1969 ולאחר פניית העירייה בעניין זה טענה התובעת כי לא שימשה כעורכת דין בעירייה ולכן החוק לא חל עליה אך אם העירייה תעמוד על דרישתה היא תפתח בהליכים משפטיים כנגד העירייה (העירייה צירפה את ההתכתבות בנספחים 8-10 לכתב ההגנה).

לאחר שהתובעת הוסמכה כעורכת דין וחזרה מתקופת החל"ת העניקה העירייה לתובעת כתב קביעות כעובדת קבועה בעירייה בתפקיד פקידת חשבונות, אך התובעת לא חזרה לעבודה במחלקת האכיפה מאחר שלטענת העירייה לא הסתדרה עם מנהלת

המחלקה. מנהלת האגף העבירה את התובעת לעבוד במחלקת העסקים, מחלקה בה ניתן שירות לבעלי עסקים ברחבי העיר בנושא ארנונה, שילוט ושימור. במשך הזמן ובשל רצונה של התובעת לעסוק בנושאים בעלי אופי משפטי פנתה התובעת לממונה עליה וביקשה להעניק אופי משפטי לעבודתה וסוכם שהיא תשיב לפניות הציבור בתחום העזר לשילוט והיא תיעזר בעו"ד סיגלית צרויה מהמחלקה המשפטית אך העירייה הדגישה שאין מדובר בפניות בטיפולה של הלשכה המשפטית ומעולם לא היו בתחומה של הלשכה המשפטית אלא פניות שהפיקוח משיב לציבור. כך במסגרת תפקידה באגף הגבייה התובעת השיבה לפניות הציבור והתייעצה עם המחלקה המשפטית כיצד להשיב לאותן פניות על פי חוק העזר. התובעת השיבה לפניות הציבור ובשל הכשרתה המשפטית ניתן אופי משפטי לתשובותיה אך לא היה מדובר בתשובה מטעם הלשכה המשפטית. העירייה הסבירה שלא היה מדובר בעיקר עיסוקה של התובעת ועיקר עבודתה היה כשאר הפקידות במחלקת העסקים – מעקב וליווי העסקים המצויים תחת אחריותה. אשר לתפקידה במחלקת האכיפה, הסבירה העירייה שאכן ביום 30.4.18 התקיימה פגישה במשרדה של מנהלת אגף הגבייה בנוכחות מנהלת המחלקה, יועמ"ש העירייה וגזבר העירייה כשעל סדר היום כוונת מנהלת האגף להעסיק עורך דין במחלקת האכיפה. לאור בקשת התובעת לעשות שימוש בהכשרתה כעורכת דין הציעה מנהלת אגף הגבייה שהתובעת תעבור למחלקת האכיפה ותטפל בכל הקשור לכינוס, פשרים ותביעות מנהלים מיוחדים וזאת לתקופת ניסיון ולאחר תקופת הניסיון תיבחן האפשרות להעסקתה במכרז והסדרת תנאי שכרה בהתאם.

לצורך כך אישרה העירייה את התובעת כמי שתחתום על תביעת חוב מטעם העירייה פעולה שאינה מחייבת הכשרה משפטית. בחלוף הזמן החליטה העירייה שלא לצאת במכרז בתפקיד עורך דין במחלקת האכיפה. ביום 16.7.19 הודיעה התובעת על התפטרותה מהעבודה, התפטרות שנכנסה לתוקף ביום 1.9.19.

<u>עדויות וראיות הצדדים</u>

4. שמענו את התובעת שהעידה שלא כל המסמכים שהיא צירפה לתצהיריה הועברו אליה במסגרת גילוי המסמכים והיא לקחה מסמכים של העירייה לביתה והם נותרו על מחשבה האישי. בהמשך הסבירה שהיא השאירה אותם אצלה לא בכוונה (עמ' 7 שורה 16 לפרוטוקול). לדבריה המנהלים שלה ידעו שהיא לוקחת קלסרים הביתה אך היא החזירה אותם וחלק מהמסמכים נשארו סרוקים בתוך מחשבה הפרטי. התובעת

אישרה שהיא התפטרה מהעירייה לאחר שהמתינה שהעירייה תעמוד בהבטחותיה לקידום כספי אך כשהיא הבינה שזה לא יגיע היא התפטרה (עמ' 9 שורות 11-18 לפרוטוקול). לטענתה אין מדובר רק בהבטחות אלא בתחושה של רמיה, מצג שווא, הסתמכות וניצול (עמ' 9 שורה 16-25). כשנשאלה התובעת לגבי הסעדים הכספיים השיבה שאת החישוב שערכה עורכת הדין שלה (עמ' 10 שורה 3, 13). התובעת אישרה שהיא לא זכתה במכרז של דירוג המשפטנים, לדבריה לא הוציאו לה מכרז (עמ' 10 שורות 28-29). כשנשאלה אם העירייה הייתה יוצאת למכרז לדירוג המשפטנים הייתה זוכה בו, השיבה שלא רק לתפיסתה הייתה זוכה זו, אף בכל הישיבות היא הוצגה כעורכת דין ויועצת משפטית בנושא שילוט ושימור על הרחובות ואם היה יוצא מכרז מן הסתם היא הייתה זוכה בו כי מילאה את התפקיד בפועל (עמ' 11 שורת 23-30). התובעת העידה לגבי מהות עבודתה והשיבה כי השיבה להשגות בנושא שילוט ושימור (עמ' 12 שורה 21). היא לא ייצגה את העירייה בערכאות משפטיות (עמ' 13 שורה 4). היא לא הכינה תצהירים אך כן מילאה אותם (עמ' 14 שורות 10-12) בנושא כינוסים ופשיטות רגל לא הכינה תביעות חוב אלא רק חתמה עליהן (עמ' 14 שורה 20-32 ועמ' 15 שורות 1-3).

5. מטעם התובעת העידה גב' מזל אביטבול מנהלת אגף הגבייה, היא אישרה שהיא כתבה הודעת דוא"ל ביום 31.12.15 שהתובעת נבחרה להיות יועצת משפטית בנושא שילוט ושימור ועל כן קיבלה הדרכה מעו"ד סיגלית צרויה (עמ' 17 שורה 18). כמו כן אישרה גב' אביטבול שהיא כתבה דוא"ל ביום 17.6.19 בו כתבה שיש לאשר לתובעת את תשלום רישיון עורך הדין מאחר שהתובעת עברה מזמן את תקופת המבחן שלה והיא מבצעת את עבודתה על הצד הטוב ביותר ובצורה מקצועית, בין היתר היא חותמת על תביעות חוב ותצהירים כעורכת דין וזאת מתוקף תפקידה, טרם יצא מכרז כי התעכבנו בגלל הבחירות וטרם ניתן אוקיי בהוצאות מכרזים אך היא בהחלט ברשימה (עמ' 17 שורות 23-31). העדה אישרה שהתובעת התעסקה לא רק במענה במחלקת שילוט ושימור אלא רק בניתוח חובות, עבודה מול חברת האכיפה. (עמ' 18 שורות 13-16). מר מיכאל אסרף מנהל מחלקת עסקים העיד מטעם התובעת. אישר שהתובעת הייתה עובדת מעולה ואף הוא המליץ שהיא תקבל תעודת הצטיינות והיא טיפלה בכל הפניות וההשגות של החיובים ואגרות השילוט והיא עבדה מול חברת האכיפה שעובדת עבור העירייה.

6. מטעם העירייה העידה גב' מירב לסרי מנהלת מחלקת האכיפה בעירייה שאישרה שהעירייה משלמת עבורה את דמי החבר של לשכת עורכי הדין אף על פי שהיא לא שייכת ללשכה המשפטית של העירייה אך היא עו"ד בהכשרתה. גב' לסרי העידה שהתובעת לא עשתה עבודה של עורכת דין אלא עבודה של פקידת גבייה. לדבריה אין צורך בעורך דין במחלקת האכיפה, יש למחלקה תשעה משרדי עורכי הדין שעובדים עם המחלקה ואין צורך בעורך דין במחלקה מלבד אותם משרדים (עמ' 22 שורות 31-29). העדה אישרה שהתובעת ביקשה שיפנו אליה כעורכת דין וכך אכן הייתה אך היא לא שימשה בעבודתה כעורכת דין (עמ' 23 שורה 23). גב' לסרי אישרה שגם היא עצמה לא עושה עבודה משפטית אלא במקרים חריגים, פעם או פעמיים בשנה (עמ' 23 שורות 7-4). העדה העידה שהתובעת לא עשתה עבודה משפטית אך ההשכלה המשפטית שלה נתנה יתרון לעבודתה וזאת נוסף על התכונות הטובות יותר של חריצות, יכולת למידה וזיכרון טוב (עמ' 25 שורות 21-16). כמו כן העידה עו"ד סיגלית צרויה שעבדה בעירייה כסגנית היועצת המשפטית עד ינואר 2016. היא אישרה שהתובעת הגיעה להתייעץ עמה כשהתובעת עבדה באגף הגבייה והתובעת סיפרה לה שהיא מבקשת לשלב בעבודתה נושאים משפטיים וביקשה סיוע בניסוח תשובות לפניות הציבור בהסתמך על חוק עזר לאשדוד (מודעות ושלטים) תשנ"ח – 1997. העדה השיבה שהתובעת לא נתנה מענה משפטי או חוות דעת משפטית אלא השיבה לפניות הציבור (עמ' 27 שורה 31). שמענו גם את היועץ המשפטי של העירייה עו"ד רוני עמיר שהעיד שיש עורכי דין בעירייה שלא כפופים ללשכה המשפטית והעירייה משלמת את דמי החבר של לשכת עורכי הדין עבורם ואף בעבר שילמה את פוליסת האחריות המקצועית עד שהתברר שמדובר בביטוח כפול כי למנהלי המחלקות בעירייה יש ביטוח מקצועי. עו"ד עמיר התייחס לעבודתה של מנהלת אגף האכיפה הגב' לסרי שבמסגרת תפקידה מתפעלת עורכי דין חיצוניים עימם התקשרה העירייה בתחומים אלה וגב' לסרי למרות היותה עורכת דין אינה מקבלת שכר לפי דירוג המשפטנים. עו"ד עמיר פירט בתצהירו את עניינה של התובעת כפי שעולה מתיקה האישי והסביר בחקירתו הנגדית לגבי חובת קליטת עובדים באמצעות מכרזים ואישר שהתובעת ידעה וחתרה לכך כי תיגש למכרז לתפקיד לפי דירוג המשפטנים כדי שתוכל לעשות שימוש פורמלי בהכשרתה המקצועית אך הסביר שכדי לעבור לדירוג המשפטנים יש לזכות במכרז. העד העיד שבמהלך אפריל 2017 הודיעה התובעת שהיא מעוניינת להפסיק את הטיפול בתחום השילוט והשימור מאחר שאינה מוגדרת כעורכת דין והעיד שבחלוף הזמן ועל פי לשיקוליה של העירייה לא יצאה העירייה במכרז לתפקיד עורך דין במחלקת האכיפה. העד הסביר שכדי שיהיה תקן כזה יש צורך שייווצר תקן שיאושר על ידי הנהלת העיר

ומנכל העירייה מה שבסופו של דבר לא קרה (עמ' 34 שורות 10-12). אשר לסיכום הפגישה מיום 30.4.18 הבהיר העד שמדובר באפשרות שתיבחן אך לא מדובר בהסכמה שהתובעת תועסק כעורכת דין במחלקת האכיפה (עמ' 34 שורות 16-19).

<u>דיון והכרעה</u>

7. לאחר שבחנו את טענות הצדדים הגענו למסקנה שדין התביעה להידחות.

8. תפקיד פרקליט בשירות הציבורי הוא תפקיד מיוחד: "**הפרקליט הציבורי נדרש לחיות בעולם של ניגודים: מן הצד האחד, הוא מחויב לייצוג הולם של מדיניות והחלטות שנקבעו והתקבלו כדין על ידי הדרג המדיני ועל ידי הפקידות הבכירה, ועליו לעשות כן במיטב יכולותיו, מרצו וכשרונו; ומן הצד האחר, הוא עובד ציבור המשמש נאמן של הציבור, וככזה הוא נדרש להיות מחויב לשלטון החוק, לעשיית צדק ולהגנה על האינטרס הציבורי ועל זכויות האדם והאזרח. האיזון בין שני צדדים אלו והיכולת להתנהל במציאות מורכבת זו הם לוז תפקידו של הפרקליט הציבורי.**" יובל רויטמן "דמותו של הפרקליט הציבורי בראי עבודתו של הפרקליט ד"ר מישאל חשין" **משפט ועסקים** כו (צפוי להתפרסם ב-2021).

על הממנים פרקליטים ויועצים משפטנים בשירות הציבורי לוודא שהם עומדים בתנאים כפי שפירט ד"ר יובל רויטמן במאמרו, ולא רק עומדים בתנאי הסף הפורמליים, גם מסיבה זו החשיבות למינוי באמצעות מכרז בכלל ושל פרקליט ושל יועץ משפטי בפרט.

מהעדויות ומהראיות עלה שלתובעת היה כתב מינוי של פקידת חשבונות באגף הגבייה. אגף הגבייה כולל מספר מחלקות. באגף הגבייה פועלת עורכת דין פנימית של האגף הכפופה למנהלת האגף שאינה שייכת ללשכה המשפטית של העירייה. תפקיד עורך דין באגף הגבייה הוא תפקיד שניתן להתמנות אליו כפוף למכרז. התובעת לא זכתה במכרז. מהעדויות עלה שבסוף שנת 2015 יצאה העירייה במכרז לתפקיד אחראי על נושא השגות בנושא שילוט, שימור רחובות וארנונות עסקים באגף הגבייה אך התובעת הבהירה בתשובתה לגב' אביטבול שהיא לא תיגש למכרז כי אם תיגש למכרז היא

תתייג את עצמה בדירוג המנהלי והיא מבקשת להתקדם לתחום המשפטי. גם בעבודת התובעת במחלקת העסקים באגף הגבייה וגם בתקופת העבודה במחלקת האכיפה, התובעת לא עשתה עבודה של עורך דין כפי שעלה מהעדויות.

גב' לסרי העידה שאין צורך בעורך דין מאחר שיש משרדים חיצוניים וגב' צרויה העידה שהתובעת השיבה לפניות הציבור בעניין חוק העזר אך לא השיבה כיועצת משפטית. מהעדויות עלה שהתובעת לא כתבה תצהירים אלא רק אישרה את חתימתם, לא ייצגה את העירייה בבתי המשפט ולא כתבה חוות דעת משפטיות.
כאמור, בחלוף הזמן העירייה לא יצאה במכרז לתפקיד עורך דין במחלקת האכיפה וכאמור התובעת התפטרה.
השתכנענו שהתובעת לא ביצעה עבודה משפטית אך בהחלט העירייה נעזרה בהשכלתה ובכישוריה כמשפטנית במסגרת עבודתה.
סעיף 170 לפקודת העיריות קובע את דרכי המינוי של עובדים בהתאם לסעיף לא יתמנה אדם כעובד עירייה אלא לאחר שראש העיריה או מישהו שהסמיך לכך הכריז על המשרה ובתנאי שקיימת לאותה משרה הקצבה בתקציב המאושר ועל פי לתקנות העיריות (מכרזים וקבלת עובדים), התש"ם – 1979 יש לקיים הליך מכרזי לפני מינוי של עובד לתפקיד בעירייה. משלא התקיים מכרז וממילא התובעת לא זכתה בו אין אפשרות להעניק לה את הסעד המבוקש.

8. ציפיית התובעת להתקדם ולזכות במכרז בדירוג המשפטנים לו היה מתפרסם היא ציפייה לגיטימית וטבעית, השתכנענו שהתובעת ביקשה להתקדם בתחום המשפטי ואף זו הסיבה שבסופו של דבר התפטרה מהעירייה, היא פתחה משרד עצמאי בתחום המוניציפאלי.
אך מינוי וקידום עובדים בשירות הציבורי הוא כפוף לדין. במקרה שבפנינו פקודת העיריות ברורה, הפסיקה קבעה בצורה מפורשת שמי שמונה לעבודה בתפקיד ברשות מקומית שלא על פי דרישות הדין אינו זכאי לתנאי העסקה המוענקים לצד משרה זו (ראו למשל ע"ע (ארצי) 18843-07-15 **ועד הנדסאים, טכנאים ומהנדסים ברשות שדות התעופה – רשות שדות התעופה** (נבו 21.9.2015) ובג"ץ 1086/94 **צוקר נ' עיריית ת"א – יפו**, פ"ד מט (1) (1995)). לאחרונה פסק כב' השופט אסף הראל בסע"ש (חיפה) 49605-01-18 **יוספוב ואח' – מדינת ישראל** (נבו 3.10.2021) שיש לדחות את דרישתם של עובדי מדינה שהועסקו בתפקיד מסוים ושכרם שולם לפי דירוג מנהלי לקבל שכר כמי שביצעו תפקיד אחר מאחר שלא זכו במכרז לתפקיד זה.

התובעת ניסתה להסתמך על סיכום הפגישה מיום 30.4.18 בו נכתב שיש הסכמה להעסקת עורך דין במחלקת האכיפה והוצע שהתובעת תאייש את המשרה ולאחר תקופת ניסיון תיבחן האפשרות להעסקתה במכרז והסדרת תנאי שכרה בהתאם. כאמור, יש צורך בקיום מכרז, שכאמור לא התקיים בסופו של דבר וממילא לו היה מתקיים לא ברור אם התובעת הייתה זוכה בו ועל כן אין אפשרות מסיכום זה להקיש שהתובעת זכאית לזכויות בניגוד לפקודת העיריות. אמנם התובעת לא טענה בצורה מפורשת להבטחה מנהלית אך טענה על הסתמכות על אותן התכתבויות ואותן שיחות, אך אותן שיחות ואותן התכתבויות אינן עומדות בתנאים שנקבעו בפסיקה להבטחת מנהלית. לא הוכח שניתנה הבטחה, גם אם ניתנה הבטחה היא לא הייתה מפורשת והיא מוטלת בספק וממילא גם למנהלי המחלקות וליועץ המשפטי אין סמכות לתת הבטחה מסוג של מינוי הדרוש מכרז, להבטחה כזו אם הייתה, אין תוקף משפטי, גם אם הייתה ניתנת הבטחה יש צידוק חוקי לבטלה מאחר שפקודת העיריות ברורה. על חשיבות מינוי של עובדים במכרז ראו בהרחבה אצל יצחק לובוצקי, **חוזה עבודה וזכויות במשפט העבודה**, מהדורה חמישית הוצאת בורסי (2021) פרק 3 עמ' 31-40.

9. מאחר שדחינו את התביעה אין צורך לדון בטענת העיריה לפיה התובעת טענה באמצעות באת כוחה דאז בתשובה לדרישת הצינון שהיא כלל לא שמשה כעורכת דין בתקופת עבודתה בעירייה, אם כי יש תחושה לא נוחה מכך שעורך דין טוען טענות סותרות. באת כוח התובעת דאז השיבה לעירייה ביום 22.10.19 בסעיף 15 למכתבה: "**ויודגש – כי מרשתי לא ייצגה אף אדם במסגרת תפקידה בעירייה שכן לא ביצעה תפקיד של עורך דין ולא שימשה כגורם משפטי מייצג מטעם העירייה בשום תקופת זמן ולכן הובהר למען הסר כל ספק כי מרשתי לא כפופה לשום תקופת צינון כזו או אחרת**".

נוסף על כך אין צורך לדון בטענת העירייה לפיה התובעת מציגה את עצמה כלפי חוץ כיועצת משפטית לשעבר בעיריית אשדוד, לאור הקביעות שקבענו, וממילא אין מדובר בנושא שהוא בסמכות בית הדין לעבודה. כמו כן מתייתר הצורך לדון בטענת העירייה שהתובעת לא הוכיחה כלל את רכיבי תביעתה.

10. אשר לתשלום אגרת לשכת עורכי הדין- אין בהשתתפות העירייה בתשלום האגרה כדי לקבוע שהתובעת הייתה עובדת בדירוג המשפטנים, עם זאת מן הראוי שהעירייה תיתן

דעתה לכך שבשנת 2021 תוקן התקש"יר ונקבע בסעיף 25.122 שהחזר ההוצאות בגין דמי החבר ישולם כאשר העובד מועסק בשירות המשפטי.

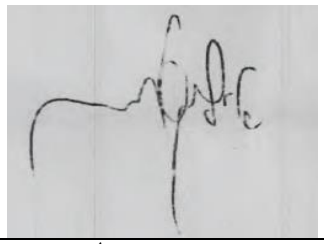
<u>סוף דבר</u>

11. אנו מורים על דחיית התביעה. התובעת אינה זכאית לשכר על פי דירוג משפטנים או יועצים משפטים ברשויות מקומיות. התובעת לא שימשה יועצת משפטית בעיריית אשדוד ולא מילאה תפקיד משפטי בעירייה.

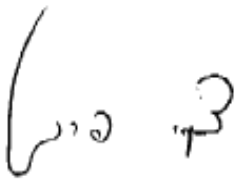
12. מן הראוי היה לחייב את התובעת בהוצאות בגין גרירת העירייה להליך סרק, עם זאת משהתובעת התפטרה מהעירייה החלטנו שלא לחייב את התובעת בהוצאות, כל צד יישא בהוצאותיו.

13. זכות ערעור כדין.

ניתן היום, ד' כסלו תשפ"ב, (08 נובמבר 2021), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.

מר אמיר אילון
נציג ציבור (מעסיקים)

צבי פרנקל, שופט
סגן נשיא

מר איאד אחמד
נציג ציבור (עובדים)